

B 847/88
Ard. 13
Ahtbil. 110 (2)

- 7 -

Håkansson tillfrågades om han känner till en numera avliden person vid namn Lars Höglund, ibland kallad Göteborgs-Lasse, som var född -42 och som bland annat bott i västerort och i Kristineberg. Då Håkansson svarade att han endast kände två personer vid namn Höglund, nämligen Uffe och Stina, delgavs han att Lars Höglund satt på samma avdelning som Håkansson och Pettersson under deras vistelse på Tillberga. Angående detta uppgav Håkansson att han trots de upplysningarna inte kunde komma på vem förhørsledaren menade, men att det naturligtvis är så att han är bekant med mannen om de suttit ihop.

Håkansson vill beteckna Christer Pettersson som en fin vän, som under den tid de bodde tillsammans utmärkte sig för att vara rak, ärlig och vänlig. Vad Håkansson känner till så "blåste" Pettersson aldrig någon och det hände vid flera tillfällen att denne från Håkansson erhöll medel för olika inköp och det var aldrig några problem med redovisningen. Håkansson hade också både kontanter, legitimationshandlingar och övriga privata papper liggandes i Petterssons lägenhet under den tid han bodde där och det var aldrig något som försvann.

Under den tid de bodde ihop drack Pettersson visserligen sprit och öl, men inte varje dag och han var definitivt inte nergången. Amfetamin köptes någon gång i månaden och då så att det räckte upp emot en vecka.

Drack sprit tillsammans gjorde de inte då Håkansson inte nyttjar denna drog. Då de tänkte på med amfetamin skedde det på normalt sätt och det var aldrig fråga om något "pundande" dygnet runt.

Pettersson var den typen av person som ville vara ensam då han

Pomn
E 637
I 3749
WD 10593-1
WD 10916-1

- 8 -

"tände på", något som Håkansson inte ser några konstigheter i då det beteendet är tämligen vanligt. Saken löstes så att de drog för draperiet(eller om det nu var så att det var en dörr) mellan lägenhetens rum och de övriga utrymmena. Framåt två-tre tiden på nätterna lade de sig alltid vid dylika tillfällen till vila, även om de till följd av amfetaminbruket inte kunde sova.

Håkansson uppgav att han inte vid något tillfälle märkte att Pettersson blev mer aggressiv, eller genomgick någon personlighetsförändring i samband med att han "tände på" med amfetamin.

Håkansson anser att Christer Pettersson inte var kriminell i den bemärkelsen att han skulle planlägga brott i syfte att få en massa pengar. För Pettersson räckte det om han hade till det som var nödvändigt för dagen.

Håkansson anser det därför som i det närmaste löjligt att Pettersson - såsom det stått i tidningarna - skulle ägnat sig åt personrån. Han, som ibland inte ens hade råd att köpa brännvin. Dessutom anser Håkansson dylika brott för " låga och billiga" för Pettersson, som stod på en betydligt högre nivå än s å.

Precis samma sak anser Håkansson gäller vad beträffar tidningsuppgifterna om Petterssons torp edverksamhet. En sådan sak skulle Pettersson aldrig ha kunnat hålla hemlig för Håkansson under en så lång tidsrymd som fem till sex månader. Dessutom, Pettersson hade ju aldrig några besök av den sortens människor.

Naturligtvis var Pettersson en mycket speciell person som skilde sig från andra. Han var bland annat mycket omedelbar i sitt tyckande och handlande. Tyckte han om någon så gjorde han det direkt, en upp-

02 Arbetsenhet*

i grövre brottmål

07 Avsnitt

08 Löpande nr

03 Upprättat(d) av*

telefon*

04 Fortsätt-
ningsblad

Uppgiftslämnare (efternamn och förnamn)

09 Brott med vilket uppgiften hör samman*

05

Förhörsprot

06

Promemoria

Utskriftsdatum

10 | sak

- 9 -

fattning som sedan nästan inte gick att rubba på vad som än hände.

Håkansson kommer ihåg ett tillfälle då de satt på Tillberga och som är rätt signifikativt för Petterssons sätt att vara:

Det kom för Petterssons del påbud om urinprovstagning, något som han dock vägrade delta i, trots att Håkansson vet att Pettersson vid det tillfället var helt "ren" då han inte brukat några droger. Pettersson sade vid det tillfället att han befann sig på Tillberga för att avtjäna ett straff och om det var så att personalen ville så var det bara att köra fram bilen så kunde han sitta av straffet någon annanstans.

Med ovanstående berättelse ville Håkansson påvisa att Pettersson varen sådan person som ogärna ändrade sig eller dagtingade, även om det skulle innebära att han fick omak av sådant som annars lätt skulle ha kunnat undvikas med lite smidighet.

Under de diskussioner som Pettersson och Håkansson hade, framkom att Pettersson ansåg sig ha gjort sitt på anstalterna, varför han var beredd att avhålla sig från brott som kunde medföra fängelsestraff. Pettersson sade vid något tillfälle att han gjort åtta jular på Kumla. Vidare uppgav Pettersson vid diskussion om "gamla tider", att han gjort fem "kryssningssökningar" och klarat sig från tre av dem utan att ha blivit "kryssad". Såsom Håkansson fattade det så hade Pettersson missbrukat amfetamin under för lång tid då han dräpte en man i Stockholms city.

Under den tid Håkansson bodde hemma hos Pettersson vare sig diskuterades eller syntes det till något skjutvapen. Inte ens ryktesvis

- 10 -

har Håkansson hört något om att Pettersson skulle ha tillgång till vapen, eller kännedom om var man kan få tag på ett dylikt.

Enligt Håkansson så är Pettersson ingen skjutvapenkille medan det däremot förstås fanns en riktig kniv i Petterssons bostad. Håkansson såg dock aldrig att Pettersson var beväpnad med någon kniv.

Håkansson anser, att med tanke på hur noga Pettersson var med att inte ens den minstalilla amfetaminpåse skulle ligga framme i lägenheten, så är det befängt det som stått i tidningarna att Pettersson skulle haft ett vapen liggandes på hatthyllan. Om så har varit fallet, måste det finnas en annan förklaring till detta än att Pettersson skulle ha låtit den ligga där.

Håkansson minns att Pettersson läste Jordabalken och Bibeln - främst då Jobs bok - rätt mycket. Jordabalken läste Pettersson för att söka svar på om det hus i Solna som familjen tvingats lämna, frånskil des dem på ett lagenligt sätt.

Pettersson hade inget gott öga till sociala eller andra myndigheter, vilket kanske inte heller var att vänta med hans bakgrund. Något hat mot enskilda personer inom de olika förvaltningarna hyste dock inte Pettersson.

Riktigt arg - eller hatiskt inställd till - var Pettersson bara på en människa enligt vad Håkansson nu minns och det var på en fängsvårdare på Kumla som betett sig illa mot Pettersson under dennes interneringsstraff där. Håkansson hörde dock aldrig något om att Pettersson skulle vilja ta livet av den personen eller på annat sätt se honom död.

